

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu **K. K., U., zastúpeného JUDr. D., L.**, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu**, Kuzmányho č. 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-69-3/DI-1/2008 z 11. júla 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/23/2009-77 z 12. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/23/2009-77 z 12. októbra 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. p. ORP-760DI-S-2006 z 12. marca 2008 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 66 € na náhradu trov konania v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Michalovciach č. p. ORP-760DI-S-2006 z 12. marca 2008 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach (ďalej iba žalovaný) č. KRP-69-3/DI-1/2008 z 11. júla 2008 bol K. K. (ďalej iba žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že

11. septembra 2006 v čase o 7.45 hod. viedol bicykel továrskej značky Mirand v Michalovciach po ulici Moskovskej v priamom smere k ulici Okružnej, po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia, kde sa dostatočne plne nevenoval vedeniu bicykla a nedal prednosť v jazde z pravej strany po ulici J. Hollého, po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná, v pravom jazdnom pruhu v smere k ulici Lastomírskej idúcemu osobnému motorovému vozidlu továrskej značky Škoda Octavia e. č. M., ktoré viedol vodič Ing. R. Š., čím došlo k zrážke s bicyklom a tým aj k spôsobeniu dopravnej nehody. Pri dopravnej nehode došlo k ťažkému zraneniu cyklistu K. K., ktorého zranenie si vyžiadalo dobu práceneschopnosti najmenej do 15. mája 2007, k zraneniu iných osôb nedošlo. Vodič Ing. R. Š. sa na mieste nehody podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov s negatívnym výsledkom, cyklistovi K. K. bola odobratá krv na zistenie požitia alkoholických nápojov, kde po jej vyšetrení nebolo zistené požitie alkoholických nápojov. Predbežná škoda na motorovom vozidle podľa odhadu policajta zodpovedala sume 9.000,- Sk. Cyklistovi vznikla podľa predbežného odhadu škoda na bicykli vo výške 2.000,- Sk a poškodením dioptrických okuliarov pri nehode škoda vo výške približne 3.000,- Sk.

Za to mu bola podľa § 22 ods. 2 ZP uložená pokuta 3000,- Sk ako aj povinnosť uhradiť trovy konania 1000,- Sk.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby K. K. preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané. Vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z výpovede žalobcu pred správnymi orgánmi aj v konaní pred súdom vyplýva, že tento skontroloval situáciu v cestnej premávke v čase pred vstupom do križovatky, kedy sa presvedčil, či po ceste označenej ako hlavná v oboch smeroch neprechádzajú nejaké motorové vozidlá. Následne už situáciu v cestnej premávke nesledoval, o čom svedčí to, že v prípade, že by sa pri strednom deliacom páse presvedčil o tom, či z pravej strany mu po hlavnej ceste neprichádza žiadne motorové vozidlo, k dopravnej nehode by nedošlo.

Z uvedeného je možné vyvodit' záver, že tento vodič nemotorového vozidla sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke tak, ako to má na mysli platná právna úprava. K tomuto záveru dospel súd s prihliadnutím aj na charakter predmetnej križovatky a jej parametre, ako boli špecifikované aj v znaleckom posudku. Práve s prihliadnutím na šírku hlavnej cesty, vrátane stredového deliaceho pruhu bol žalobca povinný presvedčiť sa o tom, či z pravej strany neprichádza po hlavnej ceste motorové vozidlo aj počas jeho prechádzania križovatkou, najmä v oblasti stredového deliaceho pásu, a nielen na začiatku križovatky.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že podľa názoru súdu prvého stupňa primárnou príčinou predmetnej dopravnej nehody nebola neprimeraná rýchlosť jazdy vodiča motorového vozidla, ale nesprávna technika jazdy žalobcu a vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že žalobca priestupok, ktorý mu bol kladený i za vinu, spáchal. S odkazom na článok 1 Ústavy a § 2 ods. 1 a 2 ZP vyvodil, že absencia nebezpečnosti skutku pre spoločnosť alebo konanie v krajnej núdzi vylučuje priestupkovú zodpovednosť. S poukazom na uvedené bolo podľa názoru žalobcu povinnosťou súdu prvého stupňa dôsledne posúdiť tak formálnu ako aj materiálnu stránku skutku, ktorý mal žalobca spáchať v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou,

ako aj všetky právne významné súvislosti týkajúce sa tohto prípadu, čo dostatočne vykonané nebolo.

Zo zadokumentovaného spisového materiálu totiž vyplýva, že žalobca vo chvíli, keď pri prejazde križovatkou na okamih zbadal na neho sa rútiace vozidlo druhého účastníka predmetnej dopravnej nehody, už nemohol zastať a dávať mu prednosť v jazde, nakoľko by došlo k priamej zrážke oboch vozidiel a pravdepodobne k usmrteniu žalobcu. Žalobca konal pudovo, konal v snahe zachrániť si život a snažil sa uniknúť z miesta priamej zrážky. A uniknúť sa mu skoro aj podarilo, nakoľko druhé vozidlo narazilo len do zadného kolesa jeho bicykla a on zrážku, aj keď s veľkým šťastím, prežil, hoci utrpel veľmi ťažké zranenia, ktoré na ňom zanechali trvalé následky.

Druhý účastník predmetnej dopravnej nehody, ako vodič motorového vozidla, pred zrážkou preukázateľne jazdil na pozícii „cestného piráta“, jazdil smerom ku križovatke, ktorej miestnu úpravu, ako domáci občan, veľmi dobre poznal, a žalobcu zrazil v okamihu, keď tento už takmer prekonal šírku križovatky a navyše v bezprostrednej blízkosti priechodu pre chodcov, t. j. na mieste, ktorého prejazd si z jeho strany nesporne vyžadoval oveľa väčšiu mieru pozornosti a opatrnosti, ako v tomto prípade učinil.

Žalobca svojím únikom z miesta priamej zrážky možno formálne nedal prednosť v jazde vozidlu idúcemu po hlavnej ceste, avšak konal tak preto, aby si zachránil život. Svojím únikom z miesta priamej zrážky tak odvracal nebezpečenstvo, ktoré priamo ohrozovalo ľudský život, ako najvýznamnejší záujem chránený zákonom, pričom svojím konaním spôsobil zjavne menší následok, ako ten, ktorý hrozil (spôsobená majetková škoda na vozidle druhého účastníka predmetnej dopravnej nehody vo výške cca 9 tisíc Sk verzus ohrozený ľudský život žalobcu) a hroziace nebezpečenstvo v danom okamihu nemohol odstrániť inak. Ak by žalobca v inkriminovanej chvíli konal inak, asi by tu už dnes nebol, lebo by nežil.

Podľa čl. 15 Ústavy SR medzi základné ľudské práva patrí aj právo na život, ktorý je hodný ochrany už pred narodením. Žalobca sa v tejto súvislosti preto oprávnene pýta, ktorý z dotknutých chránených spoločenských záujmov mal dostať pri posudzovaní tohto prípadu na Krajskom súde v Košiciach prednosť? Mal to byť záujem spoločnosti na dodržiavaní pravidiel alebo záujem spoločnosti na záchrane ľudského života? Obdobné závery, aké presadzuje žalobca, vyplývajú najmä z rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 13. júna 2007, sp. zn. 3 Tdo 593/2007, ktorý bol vydaný vo veci obdobnej dopravnej nehody.

Vzhľadom na uvedené argumenty žalobca odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie

konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na stanovisku vyjadrenom v rozhodnutí o odvolaní, ako aj na skutočnostiach uvedených v stanovisku k žalobe a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/23/2009 ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prejednal napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 12. októbra 2011, na ktorom sa zúčastnil žalobca i žalovaný a mali možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. septembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť

práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRP-69-3/DI-1/2008 z 11. júla 2008, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že

11. septembra 2006 v čase o 7.45 hod. viedol bicykel továrenskej značky Mirand v Michalovciach po ulici Moskovskej v priamom smere k ulici Okružnej, po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia, kde sa dostatočne plne nevenoval vedeniu bicykla a nedal prednosť v jazde z pravej strany po ulici J. Hollého, po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná, v pravom jazdnom pruhu v smere k ulici Lastomírskej idúcemu osobnému motorovému vozidlu továrenskej značky Škoda Octavia e. č. M., ktoré viedol vodič Ing. R. Š., čím došlo k zrážke s bicyklom a tým aj k spôsobeniu dopravnej nehody. Pri dopravnej nehode došlo k ťažkému zraneniu cyklistu K. K., ktorého zranenie si vyžiadalo dobu práceneschopnosti najmenej do 15. mája 2007, k zraneniu iných osôb nedošlo. Vodič Ing. R. Š. sa na mieste nehody podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov s negatívnym výsledkom, cyklistovi K. K. bola odobratá krv na zistenie požitia alkoholických nápojov, kde po jej vyšetrení nebolo zistené požitie alkoholických nápojov. Predbežná škoda na motorovom vozidle podľa odhadu policajta zodpovedala sume 9.000,- Sk. Cyklistovi vznikla podľa predbežného odhadu škoda na bicykli vo výške 2.000,- Sk a poškodením dioptrických okuliarov pri nehode je škoda vo výške približne 3.000,- Sk.

Za to mu bola podľa § 22 ods. 2 ZP uložená pokuta 3000,- Sk ako aj povinnosť uhradiť trovy konania 1000,- Sk.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 3 ZP na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) a b) ZP Priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel

a) vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo

b) nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 22 ods. 1 písm. l), a k) ZP účinného do 31. decembra 2008, priestupku sa dopustí ten, kto

k) iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, 3d)

l) porušením uvedeným v písmene k) bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Podľa § 4 ods. 2, písm. c) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „PnPK“) vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 19 ods. 1 PnPK vodič, ktorý prichádza na križovatku po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta.

Podľa § 2 písm. d) PnPK d) dať prednosť v jazde povinnosť vodiča počínať si tak, aby vodič, ktorý má prednosť v jazde, nemusel náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 ZP objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

- a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,
- b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,
- c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,
- d) uloží ochranné opatrenie,
- e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 vykonávajú správne orgány, ktoré sú príslušné prejednať zistené priestupky, ak priestupok zistili v rozsahu svojej pôsobnosti alebo ak im priestupok oznámil iný orgán (§ 56 ods. 1),

ktorý nie je oprávnený priestupok prejednať podľa tohto alebo iného zákona. Správne orgány sú oprávnené požiadať o vykonanie objasňovania priestupkov orgány oprávnené objasňovať priestupky podľa odseku 3 v rozsahu ich pôsobnosti.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány – Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát, ale aj Krajský súd v Košiciach aplikovali nesprávne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu. Krajský súd v Košiciach nesprávne a nezákonné rozhodnutie správnych orgánov potvrdil, čím vytvoril podklad pre odôvodnené porušovanie zákona zo strany vodičov prekračujúcich dramatickým spôsobom dovolenú rýchlosť jazdy na pozemných komunikáciách, čo je primárnou príčinou dopravnej nehody.

Orgány objasňujúce priestupok zisťujú, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom a či ho spáchala určitá osoba, podozrivá zo spáchania priestupku. V tejto povinnosti je zahrnutá i povinnosť zistiť, či priestupok má všetky zákonné znaky, ktoré sú nevyhnutné pre konštatovanie, že skutok je priestupkom. V tom je teda zahrnutá i povinnosť priestupkového orgánu objasniť, z akého dôvodu je dané zavinenie konkrétnej osoby za daný skutok, ktorý je priestupkom.

Nie každé konanie je priestupkom, ale len také, ktoré okrem iných znakov je zavineným konaním, pričom zavinenie v súlade s § 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch postačí z nedbanlivosti.

Žalobca určite nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom (vodiča, či vodičov vozidiel jazdiacich po hlavnej ceste a majúcich prednosť v jazde), pretože pred rozjazdom zo stojacej polohy a vjazdom do križovatky zastavil, čo potvrdil aj svedok M. S. vo svojej výpovedi z 18. apríla 2007. Zámerom tohto zastavenia bolo zo strany žalobcu nepochybne zistiť, či po hlavnej ceste neprechádzajú vozidlá, ktorým je nutné dať prednosť v súlade so zákonom. V momente, ako náhle uvážil, že môže bezpečne prejsť križovatku, začal šliapať do pedálov bicykla a prechádzal plynule križovatkou. V čase, keď sa začal rozbiehať do križovatky, vozidlo Ing. R. Š. nevidel a napriek tomu, že znalec Ing. I. G. na túto otázku ani neodpovedal, je možné podľa jeho výpočtov (znalec situáciu hodnotil a prepočítaval i graficky znázorňoval) a predpokladal, ako keby sa hranica križovatky nachádzala pri deliacom ostrovčeku najmenej 125 a viac metrov od hranice križovatky v smere jazdy Ing. Š. Ako aj samotný znalec uviedol, ak by vodič Ing. R. Š. jazdil v čase, keď podľa neho spozoroval prvý raz žalobcu, rýchlosťou 67,42 km/hod. a nižšou, bol by miernym a nenáhlym zabrzdzením dosiahol v mieste zrážky rýchlosť 33,5 km/hod. a cyklista by už bol za križovatkou. Ing. R. Š. však mal podľa znalca

jazdiť rýchlosťou v rozmedzí 84,18 – 90,34 km/hod. v obci, v križovatke, v blízkosti niekoľkých priechodov pre chodcov, v husto obývanej oblasti, teda prekročil povolenú rýchlosť viac než o 50%. Z uvedeného vyplýva základná otázka, ktorú mali orgány objasňujúce priestupok, ale aj krajský súd, pri prerokúvaní a preskúmaní tejto veci zodpovedať – ak žalobca nevedel, že svojím konaním – vojením do križovatky, nedá prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste s právom prednosti, pretože ho fyzicky nevidel pre jeho rýchlosť- mal a mohol to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť?

Ak účastník cestnej premávky je povinný správať sa určitým spôsobom, napríklad podľa § 15 ods. 4 vtedy platného PnPK, podľa ktorého v obci vodič smie jazdiť rýchlosťou najviac 60 km/h, a ak ide po diaľnici v obci alebo po ceste pre motorové vozidlá v obci, najviac 80 km/h, ak nie je dopravnou značkou dovolená vyššia rýchlosť, možno od iného účastníka (žalobcu) cestnej premávky požadovať, po zrelej úvahe založenej na všeobecne platných pravidlách a skúsenostiach, že sa má správať tak, aby tohto účastníka cestnej premávky neohrozil, aj keď ten jej pravidlá nedodržiava?

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že od žiadneho účastníka cestnej premávky nemožno očakávať, aby mal alebo mohol vedieť, že nemôže prejsť cez križovatku len z dôvodu, že iný účastník cestnej premávky nedodrží jej pravidlá (napr. rýchlosť, požíje alkohol, nie je osvetlený na tmavom mieste, nedá prednosť chodcovi na priechode a podobne), bez ohľadu na to, či ide o chodca, cyklistu, či vodiča iného vozidla. Ak žalobca vchádzal do križovatky v čase, kedy o prichádzajúcom vozidle Ing. R. Š. ani nevedel, pretože ho fyzicky nepozoroval, resp. ak by ho aj videl, mohol predpokladať, že pri maximálne dovolenej rýchlosti vozidla v obci (v tom čase 60 km/hod.), sa dostane bezpečne cez križovatku, nemožno mu imputovať čo i len zavinenie z nedbanlivosti, pretože ani nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ani to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť nemal a nemohol.

Pre prekročenie rýchlosti vodičom Ing. R. Š. však došlo k nehode vo fáze, kedy žalobca už opúšťal križovatku (a Ing. R. Š. nevyužil ani možnosť vyhnúť sa cyklistovi prechodom do susedného ľavého jazdného pruhu, v ktorom sa s najväčšou pravdepodobnosťou podľa prvotnej výpovede vodiča Ing. R. Š. žiadne vozidlo nenachádzalo, kde mu maximálne hrozila kolízia s vozidlom a materiálna škoda, avšak nie ťažká ujma na zdraví, či usmrtenie človeka) a nemohol predpokladať, ani z nijakých okolností vedieť, že vozidlo Ing. R. Š. bude mať ešte v čase nárazu do žalobcu vyššiu než dovolenú rýchlosť po dlhšom brzdení. Žalobca teda ani nemusel predpokladať, že by pre neprimeranú rýchlosť

vozidla vedeného Ing. R. Š. mohlo dôjsť k rozvinutiu nehodového deja a jeho následkov tak, ako k tomu nakoniec došlo.

Ak by žalobca nedal prednosť v jazde vozidlu, ktoré by do neho narazilo pre krátku vzdialenosť, a ktoré nedokázal jeho vodič zabrzdiť, hoci by jazdil dovolenou rýchlosťou, bolo by možné jednoznačne tvrdiť, že žalobca spôsobil (zavinil) dopravnú nehodu a tým i sebe zranenie, pretože vedel, že ak na takú vzdialenosť vojde pred vozidlo, toto nebude môcť pred ním zabrzdiť. V danom prípade tomu tak ale nebolo. Vzhľadom na to, že k nehode došlo pre nedodržanie dovolenej rýchlosti vodičom Ing. R. Š., nebolo možné spravodlivo od žalobcu očakávať, že pri prechádzaní križovatkou bude počítať s takýmto faktorom a tomu prispôsobí rýchlosť svojho prechádzania cez križovátku.

Možno preto uzatvoriť, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby plnenie svojich povinností uložených zákonom prispôbil predpokladu, že iní svoje povinnosti neplnia. V podobných, ako v prerokúvanom prípade, by to viedlo k stavu, v ktorom by sa žiaden z účastníkov cestnej premávky (chodec, cyklista, vodič) nachádzajúcich sa na vedľajšej komunikácii (z obavy o zdravie, život, či sankčný postih) neodvážil prejsť cez hlavnú cestu, predpokladajúc, že každú chvíľu môže prejsť po nej iný účastník nedodržiavajúci napríklad rýchlosť jazdy a dôjde k dopravnej nehode, pričom chránený bude len preto, že jazdil po ceste s právom prednosti bez toho, aby aj on musel rešpektovať pravidlá cestnej premávky.

O tom, že žalobca nemohol nehodu zaviniť svedčí i to, že k plynulému prejdeniu hlavnej cesty šírky 14,2 metra mu chýbalo v čase zrážky s automobilom 1,8 metra a rýchlosť vozidla, ktoré do neho narazilo, bola po najmenej dvojsekundovom brzdení i v čase nárazu vyššia než dovoľená – 57,25 až 61,32 km/hod.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, nezistil zavinenie, a to ani z nevedomej nedbanlivosti na strane žalobcu. Tieto dôvody, ktorými je žalovaný podľa § 250ja ods. 4 O. s. p. viazaný, viedli odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a vráteniu veci žalovanému na ďalšie konanie. V novom konaní bude povinný žalovaný vychádzať z právneho názoru vysloveného týmto rozsudkom.

V.**Trovy konania**

O trovách prvostupňového aj odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, priznal ich náhradu vo výške 66 € z titulu súdnych poplatkov za žalobu a odvolanie, t.j. 2 x 33 €.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková